

Zorg in huisartsenpraktijk niet onder eigen risico

Huisartsen krijgen regelmatig vragen van patiënten over behandelingen en/of medicijnen die niet vergoed worden door de zorgverzekering en dus van hun eigen risico afgetrokken worden. Deze patiënten weten vaak niet wat wel en wat niet onder het eigen risico valt. De kans bestaat dat zij door het sterk gestegen eigen risico ook werkelijk gaan afzien van noodzakelijke zorg. Dit kan ertoe leiden dat ziekten in een later stadium worden ontdekt of dat mensen duurdere ziekenhuiszorg nodig hebben voor een infectie die aanvankelijk in de huisartsenpraktijk al aangepakt had kunnen worden. Dan schiet de verhoging van het eigen risico dus zijn doel voorbij.

Wat valt NIET onder het eigen risico?

De zorg van de huisartsenpraktijk valt niet onder het eigen risico. U hoeft voor deze zorg dus geen eigen bijdrage te betalen. Dit geldt voor telefoontjes, spreekuren en visites, maar ook voor de zorg verleend door doktersassistenten en praktijkondersteuners. Deze kosten worden vergoed vanuit de basisverzekering. Ook vallen alle onderzoeken die de huisartsenpraktijk zelf uitvoert niet onder het eigen risico. Dat geldt ook voor onderzoeken in de huisartsenpraktijk, zoals electrocardiografie (=ECG), longfunctiemeting, gehooronderzoek en 24-uursbloeddrukmeting.

VOORBEELD 1: Meneer Martens komt bij de huisarts met drie wratjes. Die behandelt de wratjes met vloeibare stikstof. De huisarts zal € 9,01 voor het consult en € 3,75 voor de stikstof

bij de zorgverzekeraar in rekening brengen. Er wordt géén geld van het eigen risico van meneer Martens afgetrokken.

Wat valt WEL onder het eigen risico?

Voor uw gezondheid kan het soms belangrijk zijn om uitgebreider onderzoek buiten de huisartsenpraktijk te doen. De kosten van bijvoorbeeld bloedafname, urineonderzoek of een röntgenfoto vallen wél onder uw eigen risico. Ook de voorgeschreven medicijnen en een bezoek aan een medisch specialist, worden van uw eigen risico afgetrokken.

VOORBEELD 2: Mevrouw Bakker komt bij de huisarts met de klacht pijn bij plassen. De huisarts onderzoekt haar en neemt in de praktijk een urinetest af. De huisarts vindt aanvullend onderzoek nodig waarmee wordt bepaald welke bacterie in de urine zit en voor welke antibiotica deze bacterie gevoelig of resistent is. De huisarts maakt een kweek en stuurt deze op naar het laboratorium. De kosten die het laboratorium in rekening brengt bij mevrouw Bakker vallen wél onder het eigen risico.

Wat te doen?

Het is dus verstandig om voor medische hulp (als er geen sprake is van een levensbedreigende situatie) eerst naar de huisarts te gaan. Als het nodig is, verwijst de huisarts u door naar het ziekenhuis. Overleg eventueel met uw huisarts vooraf welke

onderzoeken hij/zij wilt aanvragen. Houdt er altijd rekening mee dat u (een deel van) het eigen risico kwijt bent als u doorverwezen wordt voor behandeling of onderzoek. In de praktijk handelt de huisarts naar wat voor uw gezondheid wenselijk, of noodzakelijk is en in die afweging speelt het eigen risico geen rol. Maak de huisarts er op attent als dat voor u wel van belang is.

De huisarts is niet verantwoordelijk voor deze kosten en heeft vaak ook geen zicht op de hoogte van het bedrag. Hoe hoog de eigen bijdrage is die u voor bepaalde zorg moet betalen kunt u zelf navragen bij uw zorgverzekeraar.

Dit artikel is onderdeel van een serie artikels in het kader van Blauwe Zorg, Duurzame Zorg.

Lees verder op: www.zio.nl / informatie voor patiënten

